

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਈ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਅਮਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦਿਲ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਕਿਹੜੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹੋ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੋਕੇ ਰਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮਝੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦਿਲ ਸੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਜੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਟ੍ਰਸਟੀ ਬਣਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਹੈ, ਮਨ ਤੋਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਤਸੰਗ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਸਾਧੂ - ਸੰਤ, ਪੰਡਿਤ ਆਦਿ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਸਤਸੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਸਤਸੰਗ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਤਸੰਗ। ਸੁਪਰੀਮ ਰੂਹ ਰੂਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੂਹਰਿਹਾਨ ਮਤਲਬ ਸਤਸੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਨਾ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਉਦੋਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ - ਭਗਵਤੀ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਭਗਵਤੀ ਦੀ ਪਦਵੀ ਸਿਵਾਏ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝ ਸਕੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਰੂਰ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਹੁਣ ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲੇ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ, ਆਸੂਰੀ ਗੁਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸੰਪਰਦਾਏ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੰਪਰਦਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋਵੇਗੇ। ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਸਭ ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਗਏ ਮਤਲਬ ਅਸੀਂ ਰੂਹ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਉਹ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਆਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਈਏ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਸਾਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੇ ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਜਿਸਮਾਨੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ, ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਫਿਰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਾਕੇ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਘੇਰ ਹਨੇਰਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਸ਼ਨੀ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਹੀ ਘੇਰ ਸੋਝਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਹੀ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਯੁਗ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਯੁਗ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਉੱਥੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਲਿਆਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਕਲਿਆਣ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ, ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਕਮਾਈ ਦੀ ਕਮਾਈ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਅਮਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੁਣ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਮਯੁਜਿਯਮ ਵਿੱਚ ਚਿਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ 7 - 8 ਰੋਜ਼ ਬੈਠਕੇ ਸਿੱਖੋ। ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ ਹੋਈ, ਝੱਟ ਭੱਜਿਆ ਸਰਵਿਸ ਤੇ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਮੁੜ ਆਏ। ਇਹ ਸਿੱਖਣਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਹਨ, ਕਲ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਹੋਣਗੇ। ਇੰਨੇ ਇਹ ਸਭ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਪ ਆਏ ਹਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਇੱਜਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਦੂਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਆਇਆ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ... ਰਾਵਣ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਇਆ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਮ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਦੀ ਰਾਵਣ ਆ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਅਤੇ ਕਥਾ ਵੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਵੀ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਕਹਾਣੀਆਂ। ਨਾ ਨਾਵਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰ ਹੈ। ਨਾਵਲਜ਼ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਫੇਰ ਵਿਕਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਨਾਵਲਜ਼

ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਲੱਖਪਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਸ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਖਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਖਾਵਾ... ਤੁਹਾਡੀ ਸਾਰੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਮਨ ਤੋਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ (ਬਾਪ ਦਾ) ਹੈ, ਮੈਂ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹੀ ਚਲਕੇ ਖਰਚਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਵੇਂ ਜੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਖਾਨ ਨਾਲ ਦਿਲ ਮੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਖਾਇਆ, ਉਹ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਦੂਰ... ਉਸ ਦੇ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਕਦੀ ਵੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਾਵੋਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਬਰੇਬਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬੱਚੇ ਜੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਖਾਣਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਮੇਲ ਸਰੈਂਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਠੀਕ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਰੈਂਡਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਕੀ ਕਰਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਕਮਾਈ ਹੈ ਪਤੀ ਦੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਜੱਦ ਆਮਦਨੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ ਖਾਏ। ਹਾਂ, ਜੇੜਾ ਸਰੈਂਡਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਭੰਡਾਰੇ ਤੋਂ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਜੱਦ ਤੱਕ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਮੇਂ ਬੀਤਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿਣਗੇ? ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਆ ਗਏ ਹਨ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਕਲਯੁਗ, ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਕਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੋਰ ਹਨੁਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਦ ਤੋਂ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ - ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੂਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ, ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸੂਰਗ ਇੱਕ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ 7 ਵੰਡਰਸ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵੰਡਰ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਸੂਰਗ ਦੇ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ - ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਦਾ ਲਿਖੇ ਉਸ ਦੇ ਥੱਲੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਦਾ ਲਿਖੇ ਤਾਂ ਅਧਾਕਲਪ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ 1250 ਵਰ੍ਹੇ। ਤਾਂ ਫਿਰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਉੱਡ ਜਾਵੇ। ਉੱਥੇ ਬਾਹੂਬਲ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੁਝ ਵੀ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ, ਖਰਚੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਬੱਚੇ ਆਕੇ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਣ ਇਸਲਈ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਪੈਸਾ ਹੈ ਸੇ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਤਾਂ ਪਾਸ ਹੋ ਗਏ। ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਹਨ, ਖਰਚਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਬਗੈਰ ਕੋਡੀ ਖਰਚੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭ ਭਗਤ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਲਗਾਓ। ਜਿਵੇਂ ਐਰੇਡਰਾਮ ਹੈ, ਐਰੇਡਰਾਮ ਵਾਲੇ ਕੀ ਲੈਣਗੇ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਦਿੱਲੀ। ਦਿੱਲੀ ਕੈਪੀਟਲ ਹੈ ਨਾ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਟੀਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਅਜਿਹੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ, ਗੋਲਾ ਅਤੇ ਝਾੜ। ਇਹ ਸੀੜੀ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਆਦਿ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੰਗਾ? ਜੱਜ ਕਰੋ। ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਤੋਂ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਇਹ ਚਿੱਤਰ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਵੈਲਯੂਬਲ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਵੀ ਕਰਨਗੇ।

ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵੀ ਨਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਇਹ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫਿਰ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸੇ ਵੀ 5 ਯੁਗ ਹਨ, ਪੰਜ ਵਾਰ ਆਏ। ਫਿਰ 24 ਅਵਤਾਰ, ਫਲਾਣਾ ਅਵਤਾਰ ਕਿਉਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ! ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਯਗ, ਤਪ, ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਭ ਰਸਤੇ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਕਿੰਨਾ ਮੱਥਾ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਫੇਰੇ ਲਗਾਏ, ਇਹ ਕੀਤਾ... ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਿੰਨਾ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹੂਬਹੂ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਕੁਝ ਬੀਤਿਆ, ਕਲਪ - ਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੀ ਦਾਦਾ

ਜੋਹਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਾਬਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ, ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਬੱਚੇ ਆਕੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਨਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਹੀ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੇਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਹ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕਲਿਆਣ ਹੈ, ਕਮਾਈ ਹੀ ਕਮਾਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਅਮਰ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ।

2. ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਸਰੈਂਡਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਖਰਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪੂਰਾ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਭੰਡਾਰਾ ਭਰਪੂਰ ਕਾਲ ਕੰਟਕ ਦੂਰ...।

ਵਰਦਾਨ:- ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਰੰਗ - ਬਿਰੰਗੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ:
ਜੱਦ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਈ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਲਗਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗੱਲਾਂ ਹੈ ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਅਤੇ ਬਾਪ ਹੈ ਵੀ ਬੀਜ। ਜੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਾਲੇ ਵਰੀਕ੍ਸ਼ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਨਾਰੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵਿਸਤਾਰ ਇੱਕ ਜਾਲ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫਸਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਵਿੱਚ ਰੰਗ - ਬਿਰੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬੀਜਰੂਪ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਬਿੰਦੀ ਲਗਾਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਨਾਰਾ ਕਰ ਲਵੋ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਯੋਗੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਨ ਦੀ ਅਲਾਏ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਰੀਯਲ ਗੋਲਡ ਬਣਨਾ ਹੈ।

*****